

бележахте въ началото на писмото си, за тѣхъ ви отговорихъ въ оназъ недѣляшното си.

Разискванието на уставатъ започна миналиятъ петакъ, достигнали сме до 3-я членъ, твърдя малко отъ истенна, но забележети, че това е зачяло, освѣнъ това много писма отъ разни епархии, адресувани до екзархията, прочитатъ са въ саборатъ, въ сѣко заседание, а като прибавиме прочитанието на протоколитъ на всѣко предище заседание, забележкитъ върху тѣхъ, нѣкои отъ пунктовитъ, които вниманието на писаратъ не е можяло напълно да обесни. Твърде малко време остава за разискванието на устава.

Колкото и да ся крие, но шило въ торба ни ся скрива, видѣ са, че сжществуватъ тука две партии, търновска и пловдивска, но, както и да е, недейти дава внимание много—много на вестницитъ, защото сѣки отъ тѣхъ пише по пристрастие; всичко ще са извърши споредъ както го изискуватъ ентиреситъ народни и политиката на правителството, народътъ ни трѣба да счита себя си счастливъ, чи въ тѣзи нужни за него времена има г-нъ Кръстевича, чювѣкъ въ пълень смисълъ опитенъ богословски, а така и въ гражданскити работи. Помежду представителити има нѣколко души, които са учили юридика, и въ много работи се запъвжтъ, за да си подържатъ мненията, но г-нъ Кръстевичъ като поемни думата, сичкитъ тѣхни ораторски доводи паджтъ и сж съгласуватъ съ развитата въ сѣко отношение истена.

Дотолкова, като ви свидетелствувамъ искреннитъ си поздрави, оставамъ съ длъжното си къмъ васъ почитание.

Добри Чинтуловъ